

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi
Societatis Iesv**

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Propositorum numquam venialiter peccandi, aut Regulam vllam violandi
scienter.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](#)

Christus Ioanni Baptiste reddidit, cùm aquis ille Christum tingere recusaret: *Sine modo, sic enim decet nos implere omnem iustitiam.* Addoque & illud, Fortunatus hic Adolescens *impleuit omnem iustitiam*, quantum nimurum humanæ conditioni licet: ea omnia perfecit, quæ in virtutum viâ fieri posse cognorat, neque ullam perfectionis partem (quam quidem diuinæ opis præsidio assequi se posse credidisset) negligebat. Neque umquam aut à cœpto perfectionis tramite retrò se recepit, aut in eo restitit, sed semper magnis passibus de bono in melius, de virtute in maiorem perfectionem est progressus. Quod ut facilius perspiciatur, minutatim res eius gestas, virtutesque quas ab eo notatas reperi, recensebo: vnde haud magno negotio disceire poterunt Iuuenes nostri, quâ viâ ille incserit, cùm item eum imitari possint.

*Propositorum
numquam
venialiter
peccandi,
aut Regu-
lam ullam
violandi
scienter.*

mùm, stabili fundamento integritatis in Baptismo acceptæ (cuius ille gratiam numquam, vti dictum est, effudit) adiunxit constans decretum, numquam (quod sciens volensque ficeret) admittendi vel minimam venialis peccati noxam, aut ullius generis leuissimam labeculam, aut violadæ, per quamcumque occasionem, ullius, et si minimæ legis, aut mandati Superiorum. Huius firmissimi decreti cùm in sermone meminisse eum audiui

audiui sæpius, tum etiam scripto frequenter his verbis fecisse mentionem deprehendi: Mori prius millies, quām vel leuissimo peccato me obstringere. Summā diligentia ab omni semper veniali noxā abstinebo. Quantā potero animi contentionē, euitabo perpetuō quemcumque rum tenax. vel paruum defectum. Mori potius, quām vel unicam violare Regulam. Prius valetudinem, quām minimam aliquam Ordinis nostri legem pessimare. Atque hæc ab eo retenta fuisse constantissimè, quoad interiora quidem, constat affirmatione eorum qui audiendis eius confessionibus, curandoque animo operam dedere: quoad externa autem, indicio Patris illius, qui Collegij Romani res domesticas administrabat, ad quem pro muneric parte domesticorum erratorum spectat cognitio ac censura, qui hæc de eo testata reliquit: Numquam notaui aut accepi ullam ab eo Religionis Regulam fuisse violatam, neque umquam in ullo eius opere labeculam obseruauī, quin contrā, eius facta omnia sanctimoniam Religionemque redolebant; quod ipsum complures affirmauere iurati.

Quidam verò è Patribus vir grauitate iuxta ac doctrinā insignis, tantæ in Adolescenculo perfectionis admirator, dedita operâ aliquando obseruare acutissimè cœpit, num defectus alicuius compertus, quo à summā

E illā

*Testimonium
P. Ministri.*

*Testimonium
P. Thoma
Bisdomini.*